

Ένας χρόνος με τους νέους Αγίους

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Νέοι άγιοι: Έγραψαν έπη αγιότητας και παραμυθίας του κόσμου!

Πώς να αρχίσεις, πώς να συνεχίσεις και πώς να τελειώσεις;

Τι κόσμου επίσκεψη θα πρέπει να πραγματοποιήσει η γραφή, που θα αναγγείλει μυστήρια παράδοξα, μεγάλα και περιπόθητα, ακραία, φίλια, καρδιακά, ευφρόσυνα, κοπιώδη, θεανθρώπινα;

Που ο κόσμος έγινε στις μέρες μας πιο σκοτεινός απ' το σκοτάδι, και αυτοί -οι νέοι άγιοι μας- φωτίζουν τα χάη της ύπαρξης και της ζωής, επαναφέρουν και

τακτοποιούν τη ζωή στο πρώτο της κάλλος!

Και μας προσφέρουν, φανερώνουν ξανά την φρεσκάδα της αχειροποίητης θεϊκής δημιουργίας, αντίδωρο ζείδωρο, γεμάτη ζωή, απόδειξη ζωής αιωνίου, αέναης, ατελείωτης, θαυμάσιας και θαυμαστής και πάνω απ' όλα άξια να την ζεις και να την απολαμβάνεις!

Μα η αρχή είναι το ήμισυ του παντός και ήδη περιγράψαμε το κινδυνώδες εγχείρημα του λόγου που θα επιχειρήσει να ακουμπήσει ζωές και βιώματα ξένα, θαυμάσια, πτερόεντα...

Μα πάλι ο λόγος διστάζει να εκφραστεί, ότι τα δανεικά δεν γίνονται ποτέ προσωπικό κτήμα, και τα ξένα βιώματα δεν ανθούν ακόπως στην δική σου φτωχική επικράτεια της ψυχής σου!

Ότι ετέχθησαν άνθρωποι και εβίωσαν θεού την δόξα, θεού την χάρη, θεού το έλεος!

Οι νέοι άγιοι μας: Δανιήλ Κατουνακιώτης, Ιωσήφ Ησυχαστής και Σπηλαιώτης, Εφραίμ Κατουνακιώτης!

Άγιοι! Άγιο! Άγιοι!

Ακούγεται ως ένας “θρίαμβος” της εν πτώσει ανθρωπίνης φύσης!

Κατάφερε για μια ακόμη φορά να γίνει δέκτης της θείας χάριτος και της κατά χάρη θεώσεως!

Αλλά και ενδιαμέσοι έγιναν, μεταξύ γης και ουρανού, ανθρωπίνου και θείου!

Και ανθρώπων παράκληση! Και στήριγμα και φως θεϊκό!

Και όχι μετέωροι, φάσματα, φαντάσματα εγωιστικά και απαστράπτοντα, ακοινώνητα, προπετή και αλλόφρονα! Αστέρες κοσμικοί και διάττοντες, θλιβερά πεφταστέρια!

Έζησαν την αγάπη και την ταπείνωση στο έπακρο!

Ήταν ο μόνος δρόμος για να ζήσουν το ποθούμενο!

Την ζωή του Προσώπου της άκρας ταπείνωσης, της άκρας αγάπης, της Ανάστασης!

Έζησαν την Ανάσταση μέσα στο χωματένιο τους σκαρί, το σώμα με το οποίο κακοπάθησαν, γεύτηκαν θείας αντιλήψεως δώρα γλυκύτατα, ήδιστα, υπέρλογα αντάξια της δικής τους αντίστοιχης διά Χριστόν πείνας και δίψας και του κόπου που έδειξαν.

Έγραψαν έπη αγάπης, απόλυτου δοσίματος και απόλυτης εμμονής στην εν Χριστώ προσπάθεια τους, σε καταστάσεις απόλυτης κακουχίας αλλά και απόρριψης!

Πλανώμενοι στον Άθω, σαν σε ξένο πλανήτη χάριτος και αγιότητας -αλλά και συκοφαντημένοι ως πλανεμένοι- ξένοι και αυτοί και εξόριστοι διά βίου, διά Χριστόν αλήτες -οι αθλητές Του- ρακένδυτοι και ξυπόλητοι, με κατοικία τους τον ουρανό, τα σπήλαια του Άθω, αυτοσχέδια ενδιαιτήματα, καλύβες και υποτυπώδη στέγαστρα και υπόστεγα, διαμπερή όμως στην χάρη του Θεού! Με σκέπασμα τους, όμως, την χάρη του Θεού: οδός Συνεχούς Προσπάθειας, Τριάδος το τέρμα!

Εξαθλιωμένοι, κατά κόσμον, μα με την καρδιά τους να καίει φως Χριστού που φαίνει πάσι!

Ο Γέροντας, π. Αρσένιος ο Σπηλαιώτης (αριστερά) και ο όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής.

Και να, ο όσιος ο Ιωσήφ ο Ησυχαστής και Σπηλαιώτης (1898-1959), με τον συνασκητή του Γέροντα Αρσένιο Σπηλαιώτη (1886-1983), να παίρνουν την ευλογία του οσίου Δανιήλ του Κατουνακιώτη (1846-1929), για την εν Χριστώ άσκηση και κακοπάθεια τους για την εν Χριστώ καλοπάθεια και ευαρέσκεια, την εν Χριστώ καλήν αλλοίωση.

Και να, στερεώνονται!

Και ως άλλοι στηλίτες, με κολώνα τον ίδιο τον Άθωνα, να γίνονται στήλες έμψυχες

και σημεία φανέρωσης της ζώσας και καινοποιούσας θείας χάριτος!

Και πυρακτώθηκαν ως άλλοι τίμιοι μάρτυρες και μεγαλομάρτυρες στις αδηφάγες φλόγες της φιλότιμής τους συνείδησης, της ασκητικής τους υπερπροσπάθειας!

Και έζησαν του Άδη την νέκρωση και την επικράτηση της Ανάστασης στο κορμί και το σώμα τους, στο σκήνωμα τους!

Ναι, δεν ήταν κοσμικοί αθλητές, πρωταθλητές, ολυμπιονίκες με ημερομηνία λήξεως της άθλησής τους.

Ήταν υπεραθλητές διά βίου. Και όχι μόνον διά βίου!

Η σημερινή αγιοκατάταξη φανερώνει το αντίθετο. Η προσφορά και η αγωνία τους για τον κόσμο δεν τέλειωσε!

Ο όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής, μας φαίνεται σαν να διέπρεψε όσο κανένας άλλος, ίσως, νεώτερος ασκητής στον Άθωνα! (Απ' αυτά βεβαίως που γνωρίζουμε).

Μοιάζει, το άκτιστο φως που τον πλημμύρισε και τον καταύγασε να ήταν υπέραρκετο για να θρέψει και όσους ζητούσαν την πνευματική του καθοδήγηση, τους πατέρες της ευλογημένης και αγίας του συνοδείας, τις συνοδείες των πατέρων της συνοδείας του, τις συνοδείες των εγγονών του, τα πνευματικά τους παιδιά σε όλο τον κόσμο!

Και, έτσι, με την αγιότητα του να πλημμυρίσουν εις το διηνεκές και για πάντα από κατάνυξη και ευλογία όλα τα πλάτη και τα μήκη της γης!

Άλλωστε, “ου δύναται πόλις κρυβήναι επάνω όρους κειμένη”.

Πολύ περισσότερο επάνω Αγίου Όρους κειμένη!

Έτσι οι νέοι άγιοι μας εφωτίσθησαν και εφώτισαν, εξωογονήθηκαν και εξωογόνησαν, παραμυθήθηκαν και παραμύθησαν.

Και ως νέες απαστράπτουσες από θεϊκό φως πόλεις φωτίζουν όσους θέλουν και αναζητούν να φωτιστούν!

Η σημερινή τους αγιοκατάξη από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο επικυρώνει την θεϊκή μαρτυρία και παράκληση που προσέφεραν στον Άθω, την Ελλάδα και τον ελληνισμό, την οικουμένη!

Τι χαρά οι νέοι άγιοι μας!

Οι νέοι άγιοι μας!

Ο όσιος Δανιήλ Κατουνακιώτης, ο πρώτος Γέροντας του οσίου Ιωσήφ του Ησυχαστή και Σπηλαιώτη, και ο όσιος Εφραίμ Κατουνακιώτης (1912-1998) το πνευματικό ανάστημα του οσίου Ιωσήφ του Ησυχαστή!

Τι χαρά για το Περιβόλι της Παναγίας!

Τι χαρά για την Εκκλησία!

Τι χαρά για τον κόσμο!

Οι νέοι άγιοι κάνουν ξανά την απόκοσμη ζωή μας κόσμο, δηλαδή κόσμημα!
Και είναι τα πιο λαμπρά του στολίδια!

Ας έχουμε την ευλογία τους και τις ευχές τους τις δύσκολες ημέρες που ζούμε!

Δεν είναι και οι αγιοκατατάξεις αυτές ένα σημείο της Θείας Πρόνοιας;

Στέλιος Κούκος

Πηγή: pemptousia.gr